

Понеже никой не предлага повече, вторият столъ отъ сжція размѣръ и отъ сжщото качество съ първия продава са за 15 гроша когато първиятъ са продаде 25 гроша. Понеже двата стола сж еднакви, явно е че не работата или годность-та имъ е докарала разликата на стойность-та имъ, и при сичко туй единътъ столъ са продаде 10 гроша по долу отъ другия.

Туй не може да произхожда отъ различіето на полезность-та имъ за лицата които сж въздавали цѣната на едина и на другия столъ. Този който е далъ 10 гроша може бы да е немалъ и единъ столъ въ къщата си, а онзи който е предложилъ 25 да има вече много столове у тѣхъ си. Столътъ былъ бы безъ сумиѣніе по полезенъ на първия отъ колкото на втория, но първиятъ като не е ималъ повече отъ 10 гроша не можаше да предложи повече. Още повече не може са кажа че полезность-та на едина столъ е была по малка отъ тѣзи на другия. Ако купувачтъ на първия столъ бы ималъ още 25 гроша той може бы купилъ и втория.

Явно е още че този който даде 15 гроша за втория столъ, далъ бы още нѣщо повечко както онзи който даде 25 гроша за първия столъ, ако други купувачи быхъ предложили повече. Отъ туй виждате че цѣната на едно нѣщо зависи отъ числото на лицата които го търсѣтъ и отъ средствата които тѣзи лица располагатъ за добыванъето му.

3.— Наистина хлѣбътъ е единъ отъ най-нужднытъ предмети за сѣкиго, търси го и богатый-тъ и сиромаштъ, и при сичко туй тѣзи храна е отъ най-евтепнытъ, когато стридытъ, които сж предметъ на изнѣженъ вкусъ не са търсѣтъ, освенъ отъ едно малко